

תת"ע 9192/06/22 - מדינת ישראל נגד ג'מאל מחאמיד ג'מאל מחאמיד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9192-06-22 מדינת ישראל נ' ג'מאל מחאמיד
תיק חיצוני: 10123767930

בפני	כבוד השופט סגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ג'מאל מחאמיד ג'מאל מחאמיד

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות המבקש ביום 17.8.22. המבקש הורשע בביצוע עבירה של קיפוח זכות משתמשים בדרך בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, נדון כאמור בהעדרו לתשלום קנס כספי בסך 500 ₪ (קנס מקור).
2. ביום 20.9.22 הוגשה בקשה זו ובה עותר המבקש לביטול פסק הדין מיום 17.8.22 משני הנימוקים: פגם באישור המסירה וטענת כפירה באישום.
3. בהחלטת יום 20.9.22 הוריתי למשיבה להגיש עמדתה ואולם חלף סד הזמנים והמשיבה לא עשתה כן. בהעדר עמדתה אדון בבקשה על סמך החומר שבפניי.
4. לאחר שנדרשתי לעובדות הבקשה על נספחיה, הגם שלא הונחה בפניי עמדת המשיבה, נחה דעתי כי יש לדחותה.
5. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משסיים בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע,

מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר". ולענין עיוות הדין נקבע: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערן של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

ועוד נקבע כי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו.

(רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

6. לענין טענת פגם באישור המסירה - מעיון באישור המסירה הסרוק למערכת נט המשפט עולה כי המבקש זומן ואישור המסירה חזר מסיבת "לא נדרש". אישור המסירה נמסר כדין וכבר נקבע כי אין בטענת "לא נדרש" כדי לפגוע בחזקת המסירה (עפ"ת חי' 10054-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל מיום 29.11.21, רע"פ 225/21 אלקאר דביר בע"מ נ' מדינת ישראל). חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל).

7. לענין טענת החשש מעיוות דין - לבקשה לא צורף תצהיר ואך מטעם זה בלבד יש להורות על מחיקתה על הסף וכן נעדרת היא אסמכתאות. נקבע כי "ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיוצ"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים." (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

8. לא מצאתי בסיס לטענה לעיוות דין. המבקש זומן כדין למשפט ולא התייצב. אני קובעת כי במקרה זה לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול פסק הדין. לפיכך הבקשה לביטול פסק הדין נדחת.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.